

1895-02-11

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder i brevet

Generel kommentar:

Det er usikkert hvem Jensen er.

Afsendersted:

Firenze

Modtagersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Onklen -

Adolfo Bacci

Vittoria Bacci

Berta Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Johannes Magdahl Nielsen

Laurits Ring

Adelheyde Syberg

Omtalte steder:

Rom

Napoli

Fiesole

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, 2000/75

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed er vendt tilbage til Firenze efter nogle ugers ophold i Rom. Hun skal begynde på Akademiet igen i morgen. Synes ikke, at de andre elever var venlige overfor hende, inden hun rejste. Nu har hun været i Italien i et år.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Nu ere vi atter komme tilbage til det rolige Florens og det er i Grunden rart alligevel, man bliver dog noget træt og ør af den idelige Styrtten om; Vi havde kun 14 Dage og vi maatte ordentlig bruge os for at faa det hele set paa den Tid, men længere vilde Pengene desværre ikke slaa til, alt er skrækkelig dyrt der, og vi maatte stadig betale hver en Lire paa Museerne og køre i Droske og Sporvogne da Afstandene ere enorme. Tænk, jeg brugte over 100 Kr i den Tid, Rejsen er nu ogsaa alene næsten 50 Lire. Men det var en storartet Tid, og vi fik Byen forholdsvis godt set, tror jeg nok. – Magdahls var meget elskværdige, de bad mig flere Gange om at hilse Dig; nu ere de rejste til Neapel. – Jeg ved i Grunden ikke rigtig, hvad jeg skal fortælle fra Rom, der er altfor meget og det bliver for vidtløftigt, da I jo slet ikke kender noget af det. Billedhuggerkunsten har jeg faaet meget mere Smag for dernede, der er aldeles dejlige Ting, de allerbedste Antikker findes der. Den største Samling er inde i Vatikanet. Der har Paven sig skam et flot Bygningskomplex, for det første Peterskirken, som man skal gaa uden om for at komme til Skulptursamlingen, og det er en vældig Rejse, og foruden denne vældige Samling er der et ægyptisk Museum, et etruskisk dito, en Malerisamling, det sixtinske og andre Kapeller, hans vældige Beboelseslejlighed til sig selv og hele sit Hof, og meget andet, f. Ex. store Gaarde og Buegange ind imellem Bygningerne. Ja det er aldeles imponerende. Det smukkeste derude synes jeg er Rafaels Fresker, der er et Par Stuer fulde, de ere ganske dejlige. Men for Resten staar Malerkunsten langt højere her i Florenz, det var mig en stor Fryd at komme op paa disse Samlinger igen og hilse paa mine gamle Venner. Her er mange Billeder, som det ligefrem bliver mig en Sorg at skulle skildes fra. – Disse første Dage har jeg jo ikke været paa Skolen, kun gaaet om og sagt Goddag til Byen. Den anden Dag gik jeg alene en lang Tur op omtrent til Fiesole, men i øsende Regn desværre, jeg havde Akvarellkasse med og sad ogsaa en Timestid paa en Stenmur og prøvede, men Papiret blev for vådt. – Den anden [indsat: anden] Aften begyndte jeg paa et Selvportræt! Jeg havde faaet saadan en Lyst til at male et Portræt og kunde ikke faa andre til at sidde for mig, men det er jo nok lidt sært at sidde og glo paa sig selv. – Og saa er det frygtelig svært at male ved Lampelys, men vældig

interessant, den [~~overstreget: den~~] i Forgaars Aftes opdagede jeg pludselig at Kl. var bleven 3, og jeg var endda ikke Spor af søvnig. I Gaar viste jeg Lud det og han sagde, "Kil bare paa, det er ikke saa galt," Endnu er det nu frygtelig, men det kan jo maaske blive bedre! – I Morgen begynder jeg paa Skolen; jeg havde gruet lidt for det, da jeg synes de der henne ikke var saa ordenlige mod mig som de skulde være lige de sidste Dage. Navnlig en Dag var der en underlig Uro i Lejren, og jeg fandt ud af, at en af dem havde tegnet en Karrikatur af mig. Nu har jeg imidlertid faaet at vide, at det ikke var saa galt. En Dag, mens jeg var i Rom kom Bacci og min ven "Zioen"(Majoren) ind paa en ung Malers Atelier for at se paa et Maleri, han havde lavet. Der finder de til deres store Forbavselse en Tegning af mig slaaet op, og den lignede saa godt, at de fik Øje paa den strax da de kom ind og studsede ved det. Og Maleren blev jo ligesaa forbavset ved at de kendte mig og fortalte at den havde han tegnet paa Skolen. Saa holdt Bacci og Onklen en lang Rosetale over mig og bad ham og de andre endelig at være rigtig flinke imod mig derhenne. – Han forsikrede at det gjorde ham meget ondt, hvis det havde mishaget mig, han havde ikke troet, jeg havde mærket det; han bad dem tillige spørge mig om jeg ikke sammen med dem og Fru Bacci ville komme en Visit hen paa hans Atelier og se paa hans Malerier, saa vilde han forære mig Tegningen! – Er det ikke en komisk lille Tildragelse? Men jeg tror nok de blive flinke efter den Anbefaling Bacci har givet mig, han taler med Fynd og Klem og er en almindelig anset og agtet Mand. – Nu har jeg altsaa været borte over et Aar, paa min Jubilæumsdag om Aftenen [~~indsat: om Aftenen~~] d. 7ende var vi inde paa en Kaffé og drikke et Mundbæger Kaffe [~~indsat: Kaffe~~] sammen med Ring og Jensen. Denne sidste og Lud og Berta spillede Billard og Ring og jeg sad i en Krog og saa til med vore Glas, Ring med Toddy eller Punch [~~indsat: eller Punch~~] og jeg med Kaffe. – Jensen var [~~overstreget: var~~] fik j [~~overstreget: j~~] ogsaa en Toddy men var saa ivrig i Spillet, at han ikke mærkede, at jeg drak den; ved andet Spils Begyndelse bestilte han sig én til, den drak jeg ogsaa! Og tænk han opdagede ikke det mindste skønt alle de andre vidste det. Ring og jeg morede os kosteligt, "en Punschebal" kaldte vi en "Bal" der var saadan at Jensen maatte samle hele sin Opmærksomhed ved den. Ved en saadan kunde vi end ogsaa drikke Glas med L. & B. – Ring er en brillant en, vi elske ham alle sammen, han er lidt "ældre" men ligesaa ungdommelig som vi andre. – Næ, hvor kedeligt, lige i dette Øjeblik kommer jeg i Tanker om, at jeg i Dag skulde have afsendt Brev til Ta Mimis Fødselsdag d. 14de jeg har dog saa længe tænkt at jeg skulde huske den. Det var rigtignok kedeligt. – Nu maa jeg i den Anledning skynde mig at slutte dette og i

Stedet for vende mig til Ta Mimi. - - Har I Kulde endnu? Køre I i Kane?
Mange kærlige Hilsner! Eders Be,
Firenze d. 11te Febr. 95

2000/75

Febr. 1895

Kæreste Mor!

Må ere vi alder Romme tilbage til det
sølle Kærlig, og det er i Grunden ret allige-
vel, man bliver dog noget træt og er af den
idelige Nysgerrighed. Vi havde kun 14 dage
og vi maatte virkelig bruge os for at få
det hele set på den Tid, man længe vilde
Pengene desværre ikke slaa til, alt en skrap
Kef dybt der, og vi maatte stadig behale
hver en Lir på Mønstrene og Køre i Drøkte
og Provoguer, de Afstandene ere enorm. Tæn-
k, brugte over 100 Kr i den Tid, Nyeen er
kun ogsaa alene næsten 50 Lir. Men det
var en alvorlig Tid, og vi fik Nyeen forholdt
vis godt et, brøjt nok. - Magdalen var
meget skærsdig, de havde flere Gang

nu at lide sig; nu var de gamle til Næst-
-en i Brunden ikke rig, hvad i skole
forskelle på Rom, der er allforueget og
det bliver for vidtligg, da jeg elskede det
der mest af det. Millestrøm, en hvidsten
har jeg faat uet mine King, for den kunde,
der er aldeles dylig Ting, de allerbedste
Andekker findes der. Den korte Samling
er inde i Palikatet. Der har Paven et Kuen
et Flot Pyramid Skulptur, for det første Konge
Konger, som naar skal gaa inden om for
at komme til Kristus samlingen, og det er en
vellydige Repes, og foruden denne vellydige Samling
er der et dygtigt Minutem, et dygtigt
dile, en Malerisamling, det er i sinke
og andre Kapeller, dogis vellydige Rehol
Nestlyghed til at se, og hele dit p-p-p,
og meget andet so H. store Gaarde
og Bredgangs ind smullen Nyheder,
her. Ja det er aldeles imponerende.
Det smukkeste derinde synes
er Rafael Freyer, der er et Par

Min fædre, de ere ganske dejlige.
Men forinden, naar Mathias kommer
laagt højere her i Hærens, det har
mig en stor Frygt om dem og om
disse Samlinger igen, og ikke paa mig,
de gamle Børn. For er mange
Pibler, som det ligesom bliver mig
en Vang at skulle skilles paa. - Disse
fjorde Dage har jeg ikke vent paa
Kollen, Ring gik om og sagt Goddag
til Ryd. - Den anden Dag gik jeg alene
en Gang Tur op ombredt til Hørslev
med de trede Regn luvde, jeg havde
Arkivkassen med mig, og saa gik en
Femur paa en Hærens og prøver
uden Papir at sige for mig. - Den
fjerde Regnude paa et Piblarbræt
har de sagt skaden en sagt til
at finde et Parbræt og Hærens ikke
paa andre at at sige for mig, uden
det er jo nok lidt sagt at sige og
glo paa sig selv. - Og saa er det tyg

til. Svært at male ved dampelys, men
 vellyk interessant; den i Følge af
 opdagelse j pludselig at H. var bleven
 3, og j var endda ikke Spor af Røring.
 "Jaar visle j den det og han sagde
 "Kil bare paa, det er ikke saa galt,"
 "Inden er det en pyntel, men det kan
 jo maake blive bedre. - " Morgen
 begynder j paa Polen; j havde gruet
 lidt for det, da j synes de der Læner
 ikke var saa ordentlige inden i som
 de skulde være lige de sidste Dage. Maad j
 en Dag var der en Underlig Lys i Løben,
 og j fandt hurtigt ud af, at en af dem havde
 de Begreb en Rørikation af sig. Men han
 j imidlertid saar at vide at det ikke
 var saa galt. En Dag blev j var i Rom
 Rom Babes og min Ven "Gib" (Major) ^{den}
 ind paa en ung Malers "Skole" for at
 se paa et Maleri, han havde lavet.
 Der findes de til deres store Forba-
 relse en Tegning af sig daant af, og

2000/75

den Ligevee sae godt, at de fik Jø paa
den strax de de kom ind & skuede
ved det. Og Maleren blev jo ligesaa
forbavret ved at de kendte sig og fortalte
at den havde han lejet hende paa
Præsten. Paa Holst Rassei & Ouklen
en Cam. Rostale over sig at had ham &
de andre end at være sig flinke
imod sig derhjemme. -- Han forsikrede
at det gjorde ham meget ondt, hvis det
havde mishaget sig han havde ikke
troet, i havde mærket det. Han bad dem
hvilke spørge sig om i ikke sammen
med den & Fru Rassei vilde komme
en bit til paa hans Melier & se
paa hans Malerier, saa vilde han for-
ære sig Beglængen! -- Ordet ikke en
Romisk lille Tildragelse? Men i tror
nok de blive flinke efter den. Sube-
faling, Rassei har givet sig, han taler
med Fyrd & Rasmus & en almindelig
dumt & dygt Mand. --- Nu har
i allerede hørt høre over et Kar paa
Pavins Jubilæumsdag. Gæster var vi
inde paa en Rassei & drikke et
Mindetæger ^{Kaffe} sammen med Rasmus &
Jensen. Denne tidde & end & Herke
spillede Millard & Rasmus i par
i en Brag & sae lidt med hvide Glas,

2000/95

Min med Toord eller Tuvall
 ved sig og oppe. Den Toord med han
 saa vordt. I. Pilet at han ikke var
 Rede, at; drak den; og andet,
 Pils. Begyndelse. Hestiche han bi en
 tid, den drak i, og saa. Og kender
 han opdagde ikke det ubestemte sket
 alle de andre troede det. Ring og
 morede og Rorshyt, "en Rorshyt" ^{eller Rorshyt}
 Rorshyt i en Ral der var paa den
 at "Glenen" indtalle kunde hele den
 Opklaringsomhed ved den. Ved en saa
 den Rorshyt is end saa drinke Glas
 med 2-3. Ring er en Rorshyt
 en, gi elskede ham Telleramningen, han
 er lidt "alder" men ligesom Telleramningen
 i den is andre. -- Noe, hvor Rorshyt
 liss i dette Gjelte Rorshyt.
 Tander om, at i den Rorshyt have
 afsluttet. Der er i den Rorshyt, Forkele
 den 14 de i har de, saa den Rorshyt
 at; Rorshyt Telleramningen den. Det var
 Rorshyt Rorshyt. -- Nu maa i den
 Rorshyt Rorshyt i; at Rorshyt
 dette og i Rorshyt for Rorshyt i;
 til den Rorshyt. -- Har i Rorshyt

enden? Rorshyt i Rorshyt? Rorshyt
 Rorshyt Rorshyt; Rorshyt Rorshyt,
 Forenede d. 11te Febr. 95